

Sygn. akt I PZ 9/05

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa K. O.
przeciwko "I." SA Oddziałowi w D.
o nawiązanie ponownego zatrudnienia i odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 6 czerwca 2005 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lutego 2005 r.,
sygn. akt I PK 207/04,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2005 r., I PK 207/04, Sąd Najwyższy odrzucił kasację powoda K.O. od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 9 marca 2004 r., IX Pa ..03, w sprawie przeciwko "I." S.A. Oddziałowi w D. o nawiązanie ponownego zatrudnienia i odszkodowanie. Powód złożył zażalenie na to postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 363 § 1 k.p.c. orzeczenie staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia. W postępowaniu procesowym zażalenia przysługują na postanowienia sądu pierwszej instancji wskazane w art. 394 § 1 k.p.c. oraz na postanowienia sądu drugiej instancji określone w art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. Co do postanowień Sądu Najwyższego

przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują zażalenia ani innego środka zaskarżenia. Postanowienia te są więc prawomocne, a zażalenie od nich jest niedopuszczalne.

Z tych względów zażalenie powoda podlegało odrzuceniu na podstawie art. 370 i art. 373 w związku z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.